

De Zonekrant

**KERK
& leven**

Uittreksel artikels 2024 - week 42

90 JAAR CHIRO WEMMEL

Sinds 1934 heeft Wemmel een rijke traditie van jeugdbewegingen. De nationale patronaatsleider Cleymans zag onze gemeente, samen met Groot-Bijgaarden en het inmiddels verdwenen Neder-over-Heembeek, als één van de uitverkorenen voor het Chiro-experiment, waarbij het Wemmelse patronaat werd opgeheven. Chiro, vernoemd naar de Griekse letters van Christus door de West-Brabantse proost Vanhoebroeck, heeft sindsdien bijgedragen aan de échte vorming van de jeugd in Wemmel. Nu, in 2024, kunnen we dit 90-jarig bestaan niet ongemerkt voorbij laten gaan.

Een kernteam bestaande uit Casper Vereertbrugghen, Cas Vanden Broeck, Milan Haentjes, Jerome Moreau en Grimm De Mulder Touzani nam de organisatie op zich. Op donderdagochtend verzamelden de 35 leden van de leidingsploeg voor de tentopbouw. Vrijdag werd de laatste hand aan de voorbereidingen gelegd, waarna we om 15.00 uur de eerste enthousiaste bezoekers op het zomerterras verwelkomden. Gedurende het weekend konden we genieten van heerlijke warme temperaturen, iets waar we nu met nostalgie op terugkijken. Met lekkere drankjes, versnaperingen, een rodeo, een springkasteel en een opblaasparcours was de sfeer al snel gezet.

© Nicolas Cougnon

De Mariachi Los Tarascos zorgden voor een Mexicaans-exotische touch die het geheel nog meer kleurde. Naarmate de avond vorderde, stroomde het publiek binnen om te genieten van Thais eten, hamburgers en verfijnde wijnen. Om 21.00 uur zorgde de Pily Pily Band voor de eerste dansers op de dansvloer, maar het hoogtepunt van de avond kwam van Discobaar A Moeder.

© Nicolas Cougnon

Zij brachten de beste platen voor zowel jong als oud, en het duo vertelde ons later dat ze in het Sportpaleis —of moet ik zeggen de AFAS-arena?— spelen leuk vinden, maar dat ze nog nooit zo'n gedreven publiek als 'die van Wemmel' hadden gezien. Lokale DJ-klassieker Joost sloot de avond af met een DJ-set die perfect aansloot bij de energieke sfeer.

Na een nacht in de tent met de leidingsploeg was het de volgende ochtend tijd voor het Chiro-overgangsspel. In teams gingen de leden van post naar post om opdrachten uit te voeren en tips te verzamelen over hun nieuwe leiding. Aan het einde van het spel mochten ze raden wie hun nieuwe leiders zouden zijn; de juiste antwoorden werden

beloond met een ritje in een auto, waarvan de toeter het verlossende oordeel gaf.

Na het spel volgde de jaarlijkse BBQ, waar leden, ouders en sympathisanten genoten van heerlijke worsten, kippenboutjes en speklappen in het zonnetje.

© Nicolas Cougnon

In de namiddag ging het zomer- en herfstterras verder, waarna we in de vooravond de kinderen loslieten op niemand minder dan Radio Rita. Jens en de Boomers zorgden voor klassiekers voor de oudere generatie, terwijl DJ Løst de jongere generatie verweende met zowel hedendaagse als nostalgische hits.

Na twee fantastische dagen en avonden ruimde de leiding op, terugblikkend op een geslaagd weekend. Het jongere publiek wandelde vervolgens langs de Steenweg verder naar meer vertier in het jeugdhuis. Zo kwam er een eind aan een prachtig weekend, dat ondanks de vermoeiende afbraak op zondag meer dan goedge maakt werd door de herinneringen aan de mooie momenten die we samen beleefden.

Isaac Schamp

© Nicolas Cougnon

VAKANTIEGEDACHTEN (2)

HET MIRAKEL VAN SINT-GOTTHARD

“Het mirakel van de Gotthard is weer geschied”, zei Linda toen we de 17 kilometer lange tunnel uitreden, op weg naar Italië.

Twee heiligen beschermen de toegangswegen vanuit onze contreien richting Italië : Sint-Bernardinus van Siëna, als je vanuit Duitsland over de San Bernardino-pas rijdt, en Sint-Gotthard (San Gottardo), als je vanuit Zwitserland over de pas of door de tunnel rijdt.

De Gotthard-tunnel, -pas, en ook het Gotthard-massief, zijn vernoemd naar de heilige Godehardus van Hildesheim, die de eerste heilige was uit Beieren. Hij werd geboren in het jaar 960, en overleed op 4 mei 1038.

Godehardus was monnik in het (benedictijner)klooster van Niederalteich, en werd er later ook abt. Hij was zo invloedrijk dat hij ook abt werd van enkele naburige kloosters. Hij zorgde er voor dat de regel van Benedictus weer naar behoren werd nageleefd door de kloosterlingen. Op verzoek van keizer Hendrik II werd hij in 1022 tot bisschop benoemd. Hij liet als abt en bisschop een dertigtal kerken bouwen in de regio. Na zijn dood werd hij bijgezet in de door hem gerestaureerde abdijkerk. Door toedoen van zijn opvolgers Bertold en Bernhard werd hij in 1131 heilig verklaard.

Zijn relieken werden in 1132 overgebracht naar de dom van Hildesheim. Deze kerk is sinds 1963 een basilica minor.

Godehardus is de patroonheilige van het bisdom Hildesheim en van de metselaars (omdat hij zoveel kerken laten bouwen heeft). Hij wordt dus niet alleen voorgesteld als bisschop, maar ook vaak met een winkelhaak, schietlood en hamer in zijn handen. Hij wordt ook aanroepen bij zware bevallingen, kinderziekten, jicht en reumatiek, en ook tegen hagel en onweer. Omdat hij veel reisde, vooral naar Italië, is Godehardus ook de patroonheilige van de reizende handelaars. Daardoor zijn er veel kerken en kapellen aan hem gewijd in de Alpen. Een oude traditie vertelt dat

er een kleine kerk op de Gotthard-pas gesticht werd, en aan Godehardus gewijd, door Galdino, de bisschop van Milaan van ongeveer 1166 tot 1176. Allicht daardoor heeft hij zijn naam gegeven aan het massief, de pas en de tunnel.

© Linda Verdickt

En het mirakel van de Gotthard ? Heel dikwijls rij je richting Italië door een mistig en ietwat druilerig Zwitserland. Dan duik je de Gotthard-tunnel in, en als je aan de andere kant, de Italiaanse kant, eruit komt, is het schitterend weer met een prachtig warm zonnetje. Het mirakel voltrekt zich niet altijd, en ook altijd maar in één richting.

© Linda Verdickt

Constant

LANG GELEDEN IN ONZE STREEK

Hij was op stap gegaan zodra de haan had gekraaid. Redelghem was nog gehuld in de nevelen van de vroegte. Zijn leren kolder met daaronder een wollen tuniek beschermden hem tegen de kille najaarswind. Veldleeuweriken vergezelden hem met twinkelend tjwuiutjwuiur terwijl hij langs de Reek richting Wemmel trok om allengs de heirbaan volgend Merchtenen te bereiken. Hij wist zich houder van gebruiksrechten over zeven bunders vruchtbare labeurgrond en dus niet echt beklagenswaardig, maar...mits hij kon te gelde maken wat in zijn knapzak zat, zou hij vast en zeker een rijk man worden. Het kwam erop aan in Merchtenen met de juiste kerels te kunnen onderhandelen.

Eenmaal gekomen op de grillige heuvelrug die hem uitzicht gaf op het liefelijke Ossele, bleef hij even rusten. Aan de ene kant uitgestrekte bossen, aan de andere schier eindeloze kouter. De blauwachtige nevelen maakten langzaam plaats voor het fluwelen geel van de ochtendzon. Rond de spits omcirkelden twee reigers de ranke toren van de kapel die in alle eenvoud de rustige stilte van het landschap bevestigde. Hij ging zitten en nam een stukje roggebrood.

Kauwende zag hij plots een figuur geruisloos vanachter de hoge struiken verschijnen. Het was onmogelijk zich nog uit de voeten te maken. "Geniet ge zo vroeg al van het uitzicht?" De tongval van de onbekende stem leek vreemd genoeg op die van een drossaard die namens de hertog ooit in Redelghem vermaningen had komen uitvaardigen. Die drossaard, zo was hem verteld, was afkomstig van de Antwerpse mark. Pas nu zag hij voluit de gestalte die naar hem toestapte...een witheer. Was die door de bossen naar hier gekomen? Vanuit Antwerpen? Eerder dan toch vanuit de abdij verderop. Hij durfde niet op te staan. Witheren konden de "icks" uitsturen, een brandende vogel, of zo dacht hij toch. De helderblauwe ogen van de witheer keken bedaard maar trefzeker op hem neer. Hoog in de lucht cirkelden de twee reigers nu boven hun beider hoofd. "Gij houdt iets verborgen in de knapzak vriend".

Hoe kon de witheer dat weten...? De heldere, felle ogen gaven hem het bevel het verborgene uit zijn knapzak te halen. Het was een muntstuk. Hoofd gebogen toonde hij het aan de witheer. Die ontcijferde moeiteloos de leuze die erop was geslagen: "*Soli Invicto Comiti*". De witheer sprak de

woorden tergend langzaam uit en vroeg met gedempte stem: "Man, weet gij hoe oud dit is en van wie?". Dat het muntstuk alvast heel oud was, dat had hij ook al geraden, maar vooral ...het was een gouden munt, geen twijfel mogelijk. "*Opgegraven uit Redelghemse grond*" bracht hij stamelend uit. Eerlijk en waar. Niettemin voelde hij zich betrappt, verloren en verdwaasd. "*Wat zou Gherard ermee gedaan hebben?*" vroeg de witheer. De witheer had dus Gherard gekend? Ach, was die nu maar hier want die kon alles altijd goed uitleggen. Maar die was er niet meer. Het leven kon zo hard zijn. Met de moed der wanhoop wrong hij aarzelend het antwoord uit zijn mond: "*Gherard had het altijd over...het uitvoeren van een Sint-Jansprocessie...dus wie weet dat ik....misschien...*" Verder kwam hij niet. De witheer klonk nu beslist en sussend tegelijk: "*Gij lijkt me alvast niet een man die processies gaat uitvoeren. Daarvoor zal de tijd nog komen. Ooit komt de dag dat zelfs de machtigen tot in Rome zullen moeten zwijgen en knielen voor de waarheid. Zo ook dient gij de leugen te vrezen want zij belet vrijuit te spreken.*" De witheer keek bedroefd en hoopvol tegelijk. "*Ik denk dat gij erop uit zijt in Merchtenen schavuiten te vinden die dit kunnen smelten, is het niet? Denkt gij nu echt dat die hun mond gaan houden? Voorwaar ik zeg u: Ardet nec consumitur. Zelfs verbrand en gesmolten zal het niet vergaan. Ge zult er door worden achtervolgd beste man. Er zijn talenten die ge niet moogt begraven en er zijn talenten die uw ziel begraven. Wilt ge u verheffen? Wees beducht voor de leugen en schijnheiligheid. Hebzucht, afgunst en overmoed zullen u vernederen. Kijk eerder naar de reigers hierboven. Ze zaaien niet, maaien niet, oogsten niet en toch zorgt de Vader voor hen*". Er volgde een korte stilte. "Plaats genoeg om het muntstuk hier aan de aarde terug te geven. Ik zal heus niet kijken waar." Het klonk allemaal zo dwingend... Hij begreep al dat Latijn niet, maar juist daarom, het leek zo onheilspellend. Vooral die "invicto" klonk bepaald bedreigend. Misschien een vervloeking...Nadat de witheer zich had omgedraaid, de blik nu wendend naar Brusenghem, toog de Redelghemenaar gehoorzaam aan het werk. De bossen weer intrekend schoot de witheer in een bulderlach en riep nog: "*Ge moet niet bezorgd zijn over de dag van morgen, want de dag van morgen zal zich wel bezorgd maken over zichzelf*". Een witheer met een gulle lach, wie had dat ooit durven denken? In

gedachten verzonken, toog de Redelghemenaar terug naar zijn bunders. En raar maar waar, hij voelde zich verlost.

Wandelend van Zellik naar Relegem kom ik voorbij de terreinen van het PIVO. Twee reigers stijgen op uit het nabijgelegen natuurgebied . Zij vliegen pijlsnel richting Ossel. Alleen zij weten waarom.

Johan

Naschrift: ik vertrouw erop dat de pastoor van de pastorale zone Samuel mij kan vergeven zijn lijfspreuk even uit de context te hebben gerukt. Alle gelijkenissen zijn puur toevallig.

Stilstaan bij het Evangelie:

Homilie van de voorbije zondag: 27ste zondag door het jaar

HEILIGE FRANCISCUS VAN ASSISI

4 OKTOBER

Vier oktober is in de rooms-katholieke kerk de feestdag van Sint-Franciscus van Assisi. Dat het op deze dag ook werelddierendag is, heeft alles met hem te maken. Want in Franciscus' leven speelde het respect voor de natuur, en voor dieren in het speciaal, een heel bijzondere rol.

Franciscus leefde van 1182 tot 1226. Hij was de zoon van een rijke lakenkoopman. Franciscus zou hem opvolgen. Hij was een vrolijke jonge man, en trok als twintigjarige ridder ten strijde tegen buurstad Perugia. Hij werd gevangen genomen, en verbleef een jaar in een kerker. Hier kwam voor Franciscus de ommekeer.

In 1205, in het kleine vervallen kerkje van San Damiano, tegen de heuvel waarop Assisi gebouwd is, hoorde Franciscus een stem: "Franciscus, bouw mijn vervallen huis terug op." Toen hij opkeek, zag hij Jezus aan het kruis, het oude kruis dat nu in de Santa Chiara hangt, en waarvan in San Damiano een kopie hangt. Franciscus nam dit letterlijk, en begon het kerkje van San Damiano, en ook enkele andere in de buurt, weer op te knappen. Hij verkocht daarvoor de stoffen van zijn vader, die uiteraard hierover zeer misnoegd was.

In het bijzijn van de bisschop ontferde zijn vader Franciscus, waarop die zijn kleren teruggaf aan zijn vader, en naakt de stad uitstapte. Hij noemde alleen God nog zijn Vader. Hij wilde zijn verder leven alleen nog in armoede doorbrengen. Hij vestigde zich buiten de muren van de stad, en leidde een leven in de natuur en de eenzaamheid, een leven van armoede, van inzet voor de hulpbehoevenden, en van verkondiging. Hij deed dit om samen met al het geschapene God te loven. In zijn preken richtte hij zich soms zelfs tot de vogels of andere dieren.

Vele jongeren voelden zich tot zijn voorbeeld aangetrokken, en al snel vormde er zich een groepje rond Franciscus. Hij gaf het de naam 'minderbroeders'. Franciscus stelde orde-regels in, en zo ontstond de Orde van de Minderbroeders (OFM, Ordo Fratrum Minorum). In 1210 werden deze regels goedgekeurd door paus Innocentius III. En de groep 'bedelmonniken' groeide snel.

In 1212 stichtte Franciscus de Clarissenorde (ook wel 'tweede orde' genoemd). Hij legde ook de grondslag van de prediking onder de moslims.

Franciscus stierf op 3 oktober 1226, en werd twee jaar later door paus Gregorius IX heilig verklaard. Zijn feestdag werd in de Romeinse kalender vastgelegd op 4 oktober.

Franciscus is de patroonheilige van de franciscanen, de armen, sociale werkers, kooplui, milieuverenigingen, kleermakers, wevers, vlashandelaren, stoffenhandelaren en tapijtverkopers.

In de katholieke kerk wordt de erfenis van Sint-Franciscus o.a. levend gehouden door 'Ecokerk'. Zij voeren vooral campagne tijdens de 'Scheppingsperiode', die eindigt op 4 oktober. Dit jaar stond de 'zorg voor alles wat ademt en leeft' centraal. Voor christenen is de aarde een geschenk van God. Samen met alle andere levende wezens vormen we één universele familie. Alles wat ademt en leeft, zingt de lof van God. Maar 'de lofzang werd een angstkreet', zo schreef paus Franciscus. De paus is een hevig bewonderaar van Franciscus en zijn levenswijze (enkel al zijn pausnaam getuigt hiervan). Hiervan getuigt zijn boek "Laudato si'", waarmee hij het begin van het Zonnelied van Franciscus citeert. Alles over Ecokerk vind je op hun website.

Wij waren onlangs nog in Assisi. De natuur is er prachtig, al is veel intussen uiteraard volgebouwd. Wil je iets ervaren van de armoede, de verbondenheid met de natuur, en de vreugde van Sint-Franciscus, dan moet je Eremo delle Carcere bezoeken ('s morgens vroeg voordat de toeristen er arriveren), en het kloostertje van San Damiano, waar de heilige Clara leefde en stierf, en waar Franciscus zijn Zonnelied schreef, in het kleine maar zonovergoten en bloemenrijke binnentuintje.

(Her)lees eens "De harp van Sint-Franciscus" van Felix Timmermans !

Vieringen van de komende zondag: 28ste zondag door het jaar

BRUSSEGEM

De Sint-Annakapel is elke zondag open van 9u tot 16u.

De Sint-Stefanuskerk is elke woensdag open van 10u tot 16u

HAMME Sinte-Goedele

Zondag 13 oktober

Geen viering

OSSEL Sint-Jan-de-Doper

Zondag 13 oktober

09.30u: Eucharistieviering

Lector: Julienne Stallaert

RELEGEM Sint-Jan-de-Doper

Zondag 13 oktober

10.30u: Dienst Woord en Communie

Intentie : Jaarmis Gerard Heiremans

Lector: Wendy Broos

Misdienaars: Audrey en Lila

WEMMEL Sint-Engelbertus

Zaterdag 13 oktober

17.30u : Dienst Woord en Communie (NL)

Zondag 6 oktober

11.00u: Eucharistieviering (F)

WEMMEL Sint-Servaas

Zondag 13 oktober

Dag van de chronische zieken. Viering voor de zieke en overleden leden van Samana Wemmel-Hamme

10.30u: Eucharistieviering

Intenties: Jaarmis Wivine Merens, Joannes Van Rode, Adolf Van Rode en Marie Vervueren.

Onze-Lieve-Vrouw van Goede Raad, uit dank